

Дика лупа, па буди менека,
Па меника мој беседи дика:
Мила дико, јеси ли заспала,
Јеси л' мени места оставила? —
Ја сам теби места оставила,
Два јастука и десница рука.

107.

Устај, мати, устај, горопади!
Швалери ти кућу прокопати
И однели шминговану нимизлу;
Још се хвале, да ти кућу свале,
И говоре, да кућу оборе.

108.

Везак везла једина у мајке,
Тргла ђерђев, па разбила пенџер,
Обедила на снахино дете;
Ал' је дете мудрије од тете:
Нисам, мајко, живота ми мога!
Већ је тета гледала кадета,
Тргла ђерђев, па разбила пенџер.